

Yayın dili ve uluslararası yayıncılık, Profesör Özaydın ve Anadolu Kardiyoloji Dergisi'nin başarısı, hakemlikler Akademik Depresyon

On publication language and international publishing, success of Professor Özaydın and Anatolian Journal of Cardiology, peer-review and academic depression

Hayatı biz mi kurguluyoruz, yoksa aktörleri miyiz sadece?..

Türkçemizin gelişmesi açısından ulusal ve uluslararası eğitimin etkisinin çok önemli olduğu yadsınmaz. Dilimizin bilim dalı olarak gelişmesinde bilim insanlarımızın birinci derecede sorumlu olduğunu biliyoruz. Bizler "dilci" olmasak da, bize destek sağlayacak, eğitim verecek Türk dili uzmanlarının desteğine bu konuda da büyük gereksinimiz var. Gerek hayranlık, gerek duygusal, gerek tembellik ve kolaya kaçmak nedeni ile; bilimdeki yeni gelişmelerle, uluslar arası toplantı ya da yayınlarda gözümüze çarpan ve öğrendiğimiz yabancı terimleri olduğu gibi, hemen ve aynen kullanmayı yeğlemekteyiz. Osmanlı'nın son devirlerinde, o zamanın yeni romancıları, Fransız hayranlığı ve görgü-bilgi alış-verişimizin hızlanması ile, Fransa'da eğitim gören her düzey ve konudaki gençlerin taşıdığı Fransızca deyim ve sözleri pek acı bir şekilde hicvetmişlerdi. Ama Türkiyemizde göğüslerinde yabancı yazılı "T-shirt"lerle gezen gençler (benim tüm torunlarım dahil) Türk dili konusunda ne kadar geliştirmişiz en güzel!!! örnektir. Bugün düştüğümüz bu çukur için daha birçok başka neden ve bahanemiz de ayrıca bulunabilir.

Diğer bir pencereden Anadolu Kardiyoloji Dergisi'ne baktığımızda, 12 yıl önce Tam Türkçe'li olarak başladığımız bu bilim yayıncılığı, globalleşmenin en önemli yararı olan bilimdeki bilgi-alışverişinin kolay ve çok hızlanması ile Mart sayımızda özgün araştırma-derlemelerde tek bir Türkçe yazı varken, Mayıs sayısı tümü ile İngilizce çıktı. Bu dil seçimi konusunda bir zorlamamız ve önyargımız olmadı. Ama şunu irdelemeler sonunda gördüm ki, Türkçe yazılar atıf almıyor, diğer bir deyişle Anadolu Kardiyoloji Dergisi'nin "Etki Faktörü"nü yükseltmiyor. IF yükselmeyince de gelen yazı sayısı azalıyor, Anadolu Kardiyoloji Dergisi yazı yollama seçiminde alt sıralara düşüyor. Bu durumu yazarlara bildirecek emeklerimizi daha geniş bir bilim alanına yaymaları açısından, seçimlerini öneriyorum. Geçmiş yüzyılda, Dr. Behçet adını Tıp Tarihine yazdırabilirdi ise üstün hekimliği ve gözlem gücünden de öte, Almanca yayın yapan bir dergiyi seçtiği içindir. O sıralarda Türkçe bilim dergilerinin varlığı konusunu Tıp Tarihçileri bırakıyorum; her ne kadar meslekte tam yarım yüzyılı doldurmuş

olsam bile. Sayın Mustafa Aydoğan bir yayınında da "Alman doktor Ganslenn, makalesinde diyabet tedavisinde kullanılan insülinin hastalara soluma yolu ile verilmesini önerdi. Ancak Ganslenn'in bu makalesi, Almanca yazıldığı ve yıllarca başka dile çevrilmediği için değeri 1970'lere kadar anlaşılmasından kaldı" demiştir.

Dostlara hatırlarını sorarken "Nasılsın?" dediğimde biri "Türkiye gibi" diyerek cevaplandırdı. Ağzımdan büyük bir "eyvahhh" çıktı. Esasında çevremdeki akademisyenlerde "Batsın bu Dünya" havasını görüyorum. Hem de "Baba"nın bahtsız ölümünden daha bile önce. Bu şarkı devir devir söylenir. Bazen nedeni "yönetenler" bazen de " yönetilen-akademisyen"ler olur. Ama halen *Akademik bir depresyon* yaşadığımızı biliyorum. Allah'tan bu konuda (Anadolu Kardiyoloji Dergisi dışında) hiçbir ciddi akademik sorumluluk ve yetkim yok.

Yapılan en iyi bir araştırma dahi kullanılmadığı (yayınlanmadığı) takdirde bilimsel değer taşımaz. Okunacak ki; hipotezi sorgulansın, yeni varsayımlar üretilsin, temel alınarak araştırmalar yapılsın ve ya sonuçlar kanıtlanınsın ya da reddedilsin. Varsayım-sorgulama-araştırma-kanıtlama. Darılmayın; Anadolu Kardiyoloji Dergisi'ne gelen ve maalesef haberleri olmadan çok değerli ve deneyimli, üst düzey bilim insanı hocalarımızın da adlarını taşıyan bazı "özgün araştırma" yazıları günlük gazetelerdeki başlıklar ve içerikler gibi yazılmış, adeta bir "demeç". Seçtiği konudaki temel bilgileri yeteri kadar incelemeyen, neden bu araştırmayı yaptığını ve neler beklediğini belirten sağlam bir hipotez kurmadan, ne kanıtlayacağını açıklamadan "hadi bir de buna bakalım" tarzındaki yazılar beni temelden çok üzüyor. Dergimiz ve özümü aşağılanmış hissediyorum. Bazı akademik kadrolar için zorunlu olmasa, YÖK dayatmasa, yönetim kurulları şart koşmasa bu arkadaşlarımızın kesinlikle ciddi bir araştırma ve bilgi üretme gibi gayretleri olmayacak.

Yukarıdaki acı gerçeklere karşı Prof. Dr. Mehmet Özaydın ve arkadaşlarının "N-3 polyunsaturated fatty acids administration does not reduce the recurrence rates of atrial fibrillation and

Yazışma Adresi/Address for Correspondence: Prof. Dr. Bilgin Timuralp, Kızılelma Cad. 5/3 34096 İstanbul-Türkiye
Tel: +90 212 589 00 53 Faks: +90 212 589 00 94 E-posta: btimur@ogu.edu.tr

©Telif Hakkı 2013 AVES Yayıncılık Ltd. Şti. - Makale metnine www.anakarder.com web sayfasından ulaşılabilir.

©Copyright 2013 by AVES Yayıncılık Ltd. - Available online at www.anakarder.com

doi:10.5152/akd.2013.135

inflammation after electrical cardioversion: A prospective randomized study "başlıklı, 2011-Haziran sayılı Anadolu Kardiyoloji Dergisi'ndeki yazısı hem JAMA, hem de Circulation'dan atıf aldı. Büyük onur duydum, kutlarım.

Hakemler esastır diyordum önceki pek çok yazımda. Onlar bilimsel merak ve ciddiyetleri açısından hakemliği işlerinde öncelikli sıraya koyuyorlar. Acı bir kelime; "angarya"yı meslek olarak almışlar, hiçbir ciddi getirisi olmasa da. Zaten hakemliğin ne kadar önemli bir iş olduğunu geçen haftaki maçta gördük; ölümden döndü. Ben olsam o işi yapmam. Çünkü benim hakem-

lerimi bile o kadar koruyan çıkmıyor. Ne var ki; bu konudaki Editör'e mektubu 286. sayfada lütfen okuyun; özetle -hem yazı yollayıp Baş Editöre 10 hakem seçtiriyor yazarım, hem de hakemlik önerime cevap bile vermiyor.

Olur böyle şeyler.

Bilgin Timuralp
Baş Editör
Eskişehir, Türkiye

